

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserts) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katel. Tiskarni“, Vedničkove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, kvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 234.

V Ljubljani, v ponedeljek 12. oktobra 1896.

Letnik XXIV.

Državni zbor.

Dunaj, 11. oktobra.

Včeraj je zborovala gospodarska zbornica. Podpredsednik grof Falkenhayn se spominja veselega dogodka v cesarski hiši, namreč rojstva hčerke nadvojvode Frančiška Salvatorja in nadvojvodinje Marije Valerije, dalje zaroke nadvojvodinje Marije Doroteje, smrti prvega predsednika kneza Schönburga in člana vit. Haslmayerja.

Grof Kuefstein predloži nasvet, naj vlada izdela načrt zakona, po katerem bodo italijanski državniki v Avstriji od premičnega imetja tukaj plačevali iste pristojbine, ko Avstrijci.

Baron Czedit poroča o vladni predlogi glede direktnih osebnih davkov.

Vitez Gompertz ni zadovoljen, da bode prihodnji pridobinski davek obsejal tudi dosedanja dohodninski davek prve in druge vrste. Novi davek, pravi govornik, bode hudo zadel veliko industrijo in železnice, velika mesta pa izgube precej dohodkov. Rentni davek bi moral biti oproščen priklad. Tudi ni zadovoljen, da je poslanska zbornica najvišjo davčno mero zvišala od 4 na 5 odst. Govornik izraža željo, naj bi vlada in davkoplačevalci izvolili v cenilno komisijo le izkušene in pravične moze.

Baron Schor naglaša, da je načrt zakona jako oster, v obče pa bode vzbujal nezaupnost do vladnih organov pri cenitvi. Govornik je odločno proti javnosti cenitve.

Knez Lobkovic govori o finančnih razmerah dežel in avtonomnih korporacij z ozirom na davčno preosnovo.

Finančni minister Bilinski naglaša, da se bodo s tem zakonom uredile deželne finance in bode vlada od tega davka porabila kakih deset milijonov za izboljšanje deželnih financ. V generalni debati so govorili še knez Auersperg, dr. Millanich, grof Montecuccoli in grof Kuefstein.

V nadrobni debati nasvetuje grof Chorinsky, naj se § 217. vsprejme po sklepu poslanske zbornice glede javnosti registrov. Ko je finančni minister podpiral ta nasvet, je bil § 217 z veliko večino vsprejet po prejšnjem besedilu. Zakon je bil vsprejet tudi v tretjem branju.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. oktobra.

Odklonitev Lewakovskijevega nujnega predloga pozdravlja poljskemu klubu bližje stoječe časopisje z vidnim veseljem, ker si je v svesti, da so za nekaj časa zopet zamašena usta „vednim, nikdar ne zadovoljnim kričačem“, dasiravno jim nihče lasu na glavi ne skrivi. (!) Vse drugače pa pišejo o tej odklonitvi ostali gališki listi. Še celo pri vsaki priliki po svoji zmernosti se odlikujoča „Nova Reforma“ ne more mirnim obrazom prenesti krutega udarca, katerega je zadal poljski klub tlačenim sodeželanom. Piše namreč nastopno: „Predlog poslanca Lewakovskega je padel, in sicer radi tega, ker ni zanj glasoval poljski klub. To je zelo obžalovanja vredna resnica, ki bo pripomogla le še k večji razjarjenosti gledé „Kolo“-vega delovanja. Utrdila bo splošno prepričanje, da poljski klub noče zagovarjati meščanske slobode, marveč si šteje v svojo najsvetejšo dolžnost, da varuje vladu in njej podrejene organe.“ — Upamo, da se s tem strinjajo tudi volilci in se prihodnje pomlad zahvalijo na dostojen način za tako veliko skrb.

Pastirski list brnskega škofa povodom deželnozborskih volitev. Češko-katoliški list „Hlas“ objavlja v zadnji številki pastirski list brnskega škofa dr. Bauerja, v katerem vernike svoje škofije pozivlja, naj povodom bližnjih volitev tako postopajo, kakor se spodobi katoličanom. Posebno pomenljiv je nastopni odstavek pastirskega lista:

„Ne volite takega, ki ne veruje na Boga in božjo sodbo, tudi ne onega, ki je sovražnik vaše matere, katoliške cerkve, ter hvali, kar ona zmetuje, in vam zapoveduje to storiti, kar ona prepoveduje. Ne volite dalje nikogar, ki ni zvest cesarju in domovini, in se izdajalsko ozira čez mejo države. Ne volite takega, kateri vašim otrokom v šoli ne privoščiti temeljnih naukov svete vere, niti onega, ki krati svojim someščanom enakopravnost, ker je sin drugega naroda. Ne oddajte svojih glasov takim, ki imajo premalo izobraženosti in izkušenj, ali ki iz neumljivih vzrokov hrepene po mandatu, kakor tudi ne takih, ki se poslužujejo nečastnih sredstev in se vam usiljujejo; taki poslanci vam ne bodo niti v čast, še manj pa v korist. Konečno ne volite tudi takih, na katere se ne morete zanesti, ali pa, ki nemoralno živé. Oddajte pa svoje glasove takemu možu, ki živi v sporazumljenju s sveto cerkvijo, cesarja in domovino odkrito ljubi, kateremu je pri srcu blagor dežele in someščanov brez razlike narodnosti, ki se odlikuje z zadostno znanostjo in izkušnjami in je že vsepešno deloval v javnem življenju.“ Konečno odreja nadpastir nekatere duhovne vaje za srečen izid. — To pismo je zelo razburilo židovsko-liberalne kroge in nemške zagrizence, katerim je došlo ob zelo neugodnem času.

Odgovor na spomenico rusinske deputacije. Rusinski listi objavljajo te dni odgovor na konzistorijalnega svetnika Ozarkeviča, kot vodjo lanske velike deputacije Rusinov, ki je v mesecu decembru izročila presvetlemu cesarju spomenico, v kateri se je pritoževala v ime rusinskega naroda nad nepravilnostmi povodom zadnjih splošnih deželnozborskih volitev. V odgovoru se naglaša, da so se uvedle za vsako v pritožbi navedeno zadevo stroge preiskave, ki so pokazale, da je bilo več pritožb ali neosnovanih ali pa nezadostno podprtih z neovrgljivimi dokazi, deloma pa, da se tudi povodom preiskave ni moglo priti v vseh slučajih na jasno. Ko-

LISTEK.

Položaj v Južni Afriki.

(Pismo P. Emanuel Drevenšek-a.)

(Konec.)

II.

Jameson-ov poraz v Transvaalu je imel hude posledice za celo Južno Afriko. Komaj so vojaki iz Bečuanes odšli, so se že tlačeni zamorci vzdignili. Leta 1891 si je podjarmil Rhodes Bečuanos, Matebele in Mašona deželo. Razuzdani beluhi so nečuvno z zamorci ravnali in zdaj se hočejo maščevati. Vsako priložnost za maščevanje so porabili, in ako bi imeli razumnega voditelja, prav malo belih bi se po Južni Afriki klatilo. Nemiri v Južni Afriki so zelo nevarni, in sicer zategadelj, ker se je zadnjič tudi pokazal — verski fanatizem. V začetku so se zamorci spuntali zavolj lakote, ko so strašni oblaki kobilic vse požrli (letos bode še hujše!), in ker črnuhi nič ne delajo, ali saj prav malo, so brez nadaljnega premisleka nekatere bele posestnike oropali in pomorili. Angleži so seveda hoteli hudodelnike kaznovati, toda v tem hipu se ves narod vzdigne in zapodi Angleže v mesto Bulowayo, kjer jih še

z daj oblega. Angleži morajo v kratkem od lakote poginiti, ako ne premagajo divjakov, ali pa, ako ne dobijo od zunaj pomoči. V tako stisko so Angleže Matabeli spravili. Angleška vlada je še zmerom gledala in nič pomagala, in sicer zategadelj, ker Rhodes ni hotel pomoči sprejeti, češ, bodem si že sam pomagal, ne potrebujem milosti kraljice Viktorije, kateri bi še nazadnje moral odstopiti svojo „deželico“. Toda zdaj so nekateri posestniki naravnost od angleške vlade prosili pomoči, ker jih Rhodes ni mogel braniti s svojimi milijoni.

Takoj se odpeljejo skoraj vsi vojaki iz Cape-Colony-je in iz Natala in sicer po morju do Beire, od koder so skoz portugalsko pokrajino in Mašona-deželo (Mašona je že angleško recte: Rhodesovo) hoteli nad Matabele planiti. Toda niso prišli daleč. Med Mašonci je že delj časa hudo vrelo, ker je neki poglavar z imenom Mlimo vnetil nepopisljivo sovraštvo do vseh belih med Mašonci. Mlimo je silno bogat mož v očeh črnuhov, ker ima 200 žensk; on je tudi začel novo vero oznanjevati ter je vpeljal celo hijerarhijo duhovnov in coprnikov. On sam je učil, da je „duh“, kateri je vsprejel človeško podobo, da ga zamorejo videti. Vsi zamorci so mu verjeli in v vseh rečeh so ga ubogali. Ta mož je cela leta Angleže peharil, ker se jim je

hlinil, tudi ga nobeden zamorec ni izdal, ker je vsak priseči moral, da ne izda niti besedice skrivne vere; kdor je prisego prelomil, je bil brez usmiljenja umorjen.

Po naključju so Angleži zvedeli o groznih nakanah mogočnega sleparja, in na vsak način so poskusili, kako bi ga vjeli. Angleškemu posredovalcu med belimi in črnimi, Armstrong-u, ter ameriškemu špijonu Burnham-u se je posrečila ta naloga. Ta dva pogumna moža sta zvedela, da bode Mlimo dne 1. julija t. l. v neki jami imel „božjo službo“; hitro se tja napotita, kjer sta zapazila več ko 20.000 oboroženih divjakov. Mlimo jih je z ognjevitimi besedami navduševal zoper vse bele, tako da so se nekateri kar penili. Kako bi v takem položaju Mlimo vjela?!

Sklenila sta, da se toliko časa skrijeta v grmovju, dokler se ne bodo divjaki razšli. Toda v tem trenutku Angležev konj glasno zarežgeta in ravno tako oni Amerikanca. Divjaki vsi kviško planejo, ker so vedeli, da morejo biti blizu beluhi. Anglež zajaha konja in zdirja; Amerikanec hladnokrvno s puško pomeri v jamo, ter sproži, — „duh“ Mlimo se mrtev zgrudi na tla! Amerikanca reši brzi konjiček gotove smrti.

likor se je pa sem ter tje zasledilo zakonskih prestopkov posamnih funkcionarjev, se je odredilo vse potrebno, da se vrše volitve v bodoče v vsakem oziru redno, da se s tem odstrani vsak povod pritožbam proti postopanju vladnih organov. — Tako se glasi odgovor na to spomenico, s katero so dosegli gališki Rusini ako ne drugo vsaj to, da so se odpravile nekatere zasledene nepravilnosti in dotična oblastva opozorila k večji paznosti v takih okolišnih.

Napitnice ruskega carja v Franciji.

Minulo soboto je ostavil ruski car francosko zemljo in tedaj še le so jeli razni časniki presojati natančneje vse njegove korake in besede. Najbolj se seveda peča svet z njegovimi napitnicami v Cherbourgu, Parizu in Châlonsu. Besede, katere je tako željno pričakovalo francosko ljudstvo, zaman iščeš v njegovih govorih, kajti o „zvezi“ naravnost se ne govori nikjer. Pač pa je izgovoril besedo, katere ima v širšem pomenu tako veljavo, kakor „alijanca“, ko je nazdravil francoski armadi in izjavil, da obstoji mej francosko in rusko armado pravo bratstvo. S to izjavo so francoski politiki popolno zadovoljni in upajo, da so dosegli svoj namen. — Imenovane napitnice bi bile pa morda še bolj naravnostne in odkrite, ko bi jih ne bil kolikor toliko popravil ter kraja, času in razmeram primerno prikrojil svetnik in upravitelj zunanjega rusk. minist. Šiškin. Da je temu res tako, se je opazilo že pri prvi napitnici v Cherbourgu, ker „Agence Havas“ ni objavila obeh napitnic ob enem. Politiki so obrnili na to takoj vso svojo pozornost in zatrjevali: „Šiškin popravlja“. Pri pariški napitnici je pa prav gotovo, da je Šiškin ustavil besedo „entière“ in je popolno ali vsaj deloma preobrazil stavek, ki govori o dobrodejnem vplivu mejsebojnega prijateljstva. Vkljub vsem popravam so pa napitnice zoper pričakovanje vzbudile ves omikani svet, in so se jele žnjimi pečati poleg Nemčije tudi druge velevalsti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 12. oktobra.

(Slovesna otvoritev „Narodnega doma“.) V soboto in v nedeljo so se vrstile slavnosti, s katerimi se je otvoril „Narodni dom“, kateri je nekaj dni poprej blagoslovil frančiškanski gvardijan in župnik č. g. P. Hugolin Sattner. — V soboto zvečer je bila slavnostna predstava v deželni gledališču, katere vspored smo že naznanili. V dramatičnih in opernih točkah so igralci in pevci častno izvršili svoje vloge. Na to je bil koncert v „Narodnem domu“, kateri je oskrbela vojaška godba, ker so vsled nesporazumljenja vsa narodna pevska društva odpovedala svoje sodelovanje. — Včeraj ob 11. uri se je slovesno otvoril „Narodni dom“. Učitelj gosp. Gangl je vzneseno deklamoval svoj slavnostni prolog. Predsednik društva „Narodni dom“ dr. vitez Bleiweis je nato načrtal zgodovino, kako se je gradil dom po zbirkah, katero je društvo oskrbovalo. Omenjal je zaslug, ki so si jih pri tem stekli gg. dr. Mosche, župan Hribar, ces. svetnik Murnik in drugi člani odbora. Deželni glavar g. Oton Detela, ki

je tudi počastil otvoritveno slavnost s svojo navzočnostjo, je v svojem nagovoru izrazil željo, naj bi bil „Narodni dom“ narodu in deželi v slavo. Nato je podal g. Lah obširno in točno tajniško poročilo. — Denarja se je nabralo 104.000 gld., zgradba pa velja 220.000 gld. — Ob dveh je bil banket, katerega se je vdeležilo kakih 200 oseb. Vitez dr. Bleiweis je prvi napil presvetlemu cesarju, slaveč ga kot posebnega dobrotnika Ljubljane. Zdravico so vsprejeli navzoči s šumnim navdušenjem. Napivali so potem župan Hribar, dr. Srnec, dr. Tavčar in direktor Šubic. — Ob 7. uri zvečer se je na povabilo župana Hribarja zbralo pri „Maliču“ mnogo odličnjakov ljubljanskih in vnanjih na prijateljski večer, pri katerem so razni govorniki poudarjali za sluge župana Hribarja posebe za Ljubljano in za otvoritev „Narodnega doma“. — Sijajnega plesa se je vdeležilo mnogo odlične gospode. — Slovesnost se je sicer lepo vršila, vendar se je vsled nesporazumljenja narod skoro da ni vdeležil. V znamenju splošne needinosti mej Slovenci se je otvoril „Narodni dom“, dal Bog, da se vsaj v njem vresničijo besede deželnega glavarja, naj bi bil „Narodni dom“ spomenik narodne edinosti in domovinske ljubezni!

(Shod obrtnikov) se je vršil včeraj popoldne pri „Loydu“. Shodu je predsedoval čevljar Tuma. O obrtniških zadevah je obširno govoril krojač Sturm, pojasnoval hude borbe, katere ima vsled hude konkurence velikega kapitala bojevati mali obrtnik, poudarjal je potrebo složnosti in zato predlagal, naj se sedaj obe obstoječi obrtni društvi združita in spojita v novo obrtno društvo, ki ne bo služilo nobeni politični stranki, marveč imelo pred očmi le koristi obrtnikov. — Drug Kristan, socialista, je omenjal, da je malim obrtnikom nemogoče pomagati, da jim preti neizogibna smrt, da se morajo pridružiti socialnim demokratom, ako se hočejo ohraniti. Navzoči obrtniki so bili nevoljni nad takim govorjenjem in čuli so se glasovi, naj se govorniku odtegne beseda. — Pasar Kregar je odločno zavračal predgovornika in omenjal, da socialni demokratje ne znajo družega, kakor jedino staro pesem, da nikomur ni mogoče več pomagati. Glede osnove novega društva je kot zastopnik konservativnega obrtnega društva izjavil, da nima nič proti takemu društvu in da je bodo konservativni obrtniki radi podpirali, ako se bo to tudi od druge strani zgodilo. — Na to se je odbral osnovalni odbor, ki naj stori vse potrebne korake za osnovo novega društva. V odbor so bili voljeni gg.: Breskvar, Tuma, Turk, Eberl, Sturm, Kregar, Camernik in Fr. Hribar. — O drugi točki o bodočih volitvah je poudarjal čevljar Tuma važnost volitev, kako treba, da se vzlasti ob volitvi obrtniki združijo in tudi za svoje kandidate poskrbijo. — Sodrug Kristan je zopet zapel staro, da to vse nič ne pomaga. — Sodrug Železnikar je predlagal, naj shod obrtnikov izjavi, da je s tisto stranko, ki je za direktno, splošno, tajno volilno pravico. Na te neokretne limanice pa sodrug Železnikar ni nikogar od obrtnikov vjel, ker ni nobeden za ta predlog glasoval.

(Iz Polja.) [Novo katoliško delavsko društvo.] Dne 11. t. m. smo imeli pri nas v prostorih gospoda Mercine v Spodnjem Kašlju prvi občni zbor „slovenskega katoliškega podpornega delavskega društva“. Že zdavnaj se je kazala potreba združiti delavce, da bi se skupno vzgajali, podpirali, da bi pa tudi bili močen jez proti naraščajoči socialnodemokratski sili. Hvaležni smo torej č. gospodu Jan. Müllerju, ki se je z besedo in dejanjem lotil stvari. Pravila dovoljujejo vstop vsem zastopnikom delavskega stanu od 16. leta dalje, a zahtevajo pri društvenih pošteno, krščansko vedenje. Izmej farne duhovščine se jeden sme vedno udeleževati odborovih sej in občnih zborov. Duhovnik opravlja tudi knjižničarjev posel. Društvo ima pravico, prirejati poučna predavanja in poštene zabave. Kako zrela je bila ta misel, vidimo odtod, ker je pri društvu že krog 130 udov in se še vedno oglašajo. Lepo število delavcev so se zbralo pri občnem zboru. Z. vzklikom se je volil odbor, in sicer za predsednika gospod Režek, za blagajnika gospod Zajc in pet odbornikov. Na koncu je pa zbranim zborovalcem izpregovoril dr. Krek, poudarjajoč opravičenost, koristi in potrebo združevanja delavskih stanov na temelju katoliške vere. Opravičeni so, ker jim daje to pravico država, ker jih po svojem višjem pastirju kliče cerkev, naj se vežejo med seboj. Koristne so jim take zveze. Ob ti priliki je govornik jasno očrtal, kako se godi

kmetu, obrtniku in delavcu, pokazal je vsajemnost teh stanov in opozoril na važnost podpornih društev, posojilnic, konsumnih društev, obrtnih in gospodarskih zadrug in na vzgledih razkril velike koristi, ki jih imajo delavski stanovi od njih. Kažoč na potrebo je naglašal vzlasti socialnodemokratsko gibanje, ki ne pozna nobene duhovne sile. Opozarjal je na škodljivost „Delavca“, ki ne blati samo duhovskega stanu, marveč ki je tajil Boga in pisal, da je učenje katekizma v ljudskih šolah potrat časa. Socialnim demokratom se ne gre samo proti osebam, ki služijo cerkvi, marveč proti vsaki veri, proti vsaki misli na večnost in na neumrljivo dušo. Zavedni krščanski delavci se jim morajo ustaviti ob prvem pričetku njihovega vrivanja. Pozival je, naj mu javno odgovori, če je kak socialni demokrat pričujoč. Res je bil jeden pri zboru, a namestu da bi se bil pokazal, je godrnjaje odšel. — Govornik je razvil nadaljno potrebo tesnega združevanja delavskih stanov odtod, ker se v njihovo škodo združuje veliki kapital. Omenjal je razne karteje in ringe in pokazal, da se morajo proizvajajoči delavski stanovi le z združevanjem ustaviti takim silam. Z željo, naj bi mlado društvo Bog blagoslovil, je završil svoj govor. — Za njim je še Ziller opozoril navzoče v kratkih jedrnatih besedah, kako mogočno raste katoliška organizacija mej delavci, priporočal je „Glasnik“ in na to se je s slava-klici papežu in cesarju zaključil lepi shod.

(Nova delavska društva kat. organizacije.) Nedavno se je osnovalo v Jesenicah „podporno del. društvo“, ki šteje že blizu 200 udov. Včeraj se je ustanovilo „slov. kat. del. podporno društvo“ za Polje in Dobrunje in, kakor čujemo, se ustanavlja podobno društvo tudi v Sempetru na Krasu.

(Repertoir slovenskega gledališča.) Zaradi potrebne orkestralne skušnje za opero „Faust“, ki pride še ta teden na oder, ne bode jutri predstave. Vodstvo slovenskega gledališča ima namreč samo tisti dan oder na razpolaganje, kadar je slovenska predstava, ker se pa tako velika in težka opera, kakor je „Faust“, ne dá z jedno orkestralno skušnjo spraviti na oder, posebno ne z novimi močmi, mora odpasti jutrišnja predstava.

(Nesreča.) V petek zvečer povozil je kamniški vlak blizu kamniškega kolodvora neko tujo, slabo opravljeno žensko. Strojevodja jo je menda zapasil, pa ni mogel več vlaka ustaviti. Kdo da je, se z gotovostjo do sedaj ni dalo dognati, ker obraza ni nič več poznati; sodijo, da je 45-letna, slaboumna Marija Lampe iz Naklega, ki je večkrat todi prosjačila.

(Iz celovške škofije.) Sv. Oče so imenovali visokočast. g. Jož. Müller-ja, profesorja verouka na celovski učit. pripravnici, častnim komornikom. — Premeščen je č. g. provizor Fr. Stingl iz Timenice v Kotlje. — V Brežah je umrl dne 9. okt. visokočast. g. o. Jožef Buseher, vikarij dominikancev. Dosegel je 67 let. N. p. v m.!

(K otvoritvi „Narodnega doma“.) Zadnji „Mir“ z dne 10. t. m. piše: Danes in jutri dne 10. in 11. t. m. otvorijo v Ljubljani s posebno slovesnostjo „Narodni dom“. Te pomenljive slavnosti bi se bilo udeležilo gotovo tudi več koroških rodoljubov, katerim pa se je storila udeležba nemogoča s tem, da se je slavnost napravila tako, da se je prosti narod ne more udeležiti, in do samih „frakov“ ter svilnatih kril jo Korošci vkljubo najboljši volji še nismo mogli pritirati! Mislili smo, da mora „Narodni dom“ v Ljubljani, kot središču cele Slovenije, biti namenjen vsemu narodu, tudi priprostemu, ki ni obdarovan z bogastvi tega sveta, in ne samo nekaterim privilegiranim stanovom in ljudem! Ko so se nabirali darovi v ta namen, obračal se je odbor večkrat s posebnimi pozivi do celega naroda, sedaj, ko ga otvarja, pa taka izbirčnost! Če se je draga stavba zidala res le za poseben krog izvoljencev, naj bi jo bili dotični tudi sami plačali. Mi torej mislimo, da bi nikakor ne bilo od škode, ako bi se nam bila dala prilika, pripeljati k otvoritveni slavnosti „Narodnega doma“ v Ljubljano tudi nekoliko koroških kmetov-posestnikov, da bi se tam navdušili za slovensko stvar in potem doma delovali v tem smislu za obstanek in sigurnejšo bodočnost svojega naroda. Slovenski Korošci nastopili smo v večjem številu in z dobrim vspehom že pri dveh slavnostih v Ljubljani, t. j. pri 25letnici „Sokola“ in pri slavnosti odkritja Vodnikovega spomenika, ter smo se prepričali, da so imeli ti pohodi vidne koristi v tem, da se je naš priprost oratar z

Ko so razburjeni divjaki mrtvega sleparja zapazili, nikakor niso mogli verjeti, da bi obožan „duh“ tako sramotno končal. Vendar so se črnuhi razkropili, in Angleži so bili za trenutek rešeni. Toda za koliko časa? Ako še drug prebrisan duh po vzgledu sudanskega mahdi-ja vstane, so vsi beli prebivalci zgubljeni; kaj pa bodeta tudi 2 (reči dva) bela proti — 98 črnuhom.

Angleški vojaki, kateri so hoteli onim v Bulwayo na pomoč priti, so zdaj sami v mestih Salisbury in Umtali od divjakov obkoljeni, da se ne morejo ganiti. V angleškem taboru v Umtali so tudi trije naši misijonarji, kjer smrti ali pa rešenja pričakujejo. V Natalu zdaj ni skoraj nobenega vojaka in ne policista; ako bi se Kafri zdaj uprli, smo vsi zgubljeni. Nam trapistom se sicer ni treba nič bati, ker nas Kafri dobro poznajo, da nismo lačni Angleži, ampak njihovi edini prijatelji; v slučaju nevarnosti bi Angleži edino v naših misijonarskih postajah varni bili. Tako je v Južni Afriki; črnuhi še niso mirni, vse povsod se pa tudi niso spuntali, ker nimajo pravega voditelja; njihova needinost je največja sreča za Angleže; toda ako ne pride hitro pomoč, so vendar zgubljeni. Celo vstajo je pa povzročila lakomnost — milijonarjeva.

lastnimi očmi mogel prepričati, da ni osamljen in da ne govori tega jezika le jedino on po deželi, marveč da se ga poslužuje tudi izobražena gospoda po mestih. Može so začeli premišljevat, postali so ponosni sami na sebe in ostali so nam zvesti v borbi za naše svetinje do današnjega dne. Tako je bilo prej; žalibog, da postaja biti sedaj vse drugače. Ali bode pa tako zapiranje duri priprostejšemu ljudstvu o takih prilikah tudi v korist našemu narodu, o tem nas bode učila bodočnost*.

(Javni shod v Proseku), namenjen za včerajšnjo nedeljo, je prepovedal slavni magistrat v svoji lastnosti kakor politiska oblast prve instancije. Uložil se je, kakor poroča „Edinost“, seveda rekurz na vis. c. kr. namestništvo in mi ne dvomimo ni za trenotek, da nam bode rešitev ugodna. Tudi ta prepoved je čudno razsvetlila naše razmere. Državni temeljni zakoni zagotavljajo pravo do zborovanja vsakemu državljanu, pol. društvo „Edinost“ ima to pravo še posebno potrjeno v svojih pravilih — in vendar nam ne hote dovoliti shoda niti v zaprtem lokalu. Kratijo se nam torej ne le narodna, ampak tudi splošna politiska prava. Vezati bi nas hoteli na rokah in na nogah, da le ne bi mogli izvrševati svojih pravic. Ne privoščijo nam niti sence svobode — madjarske razmere. A vse to delajo ljudje, ki uživajo sami toliko svobode, da se neprestano dotikajo z rokavom — razbrzdanosti. Na dnevnem redu za proseški shod je bilo tudi utemeljevanje resolucije za osnutje posebnega okrajnega glavarstva za tržaško okolico. No, sedaj skoro ni treba več nikakega utemeljevanja: gori omenjena prepoved je najboljši dokaz, kako opravičena je ta naša zahteva! V varstvo svobodnega izvrševanja političnih pravic, podeljenih tudi našim okoličanom od pravičnega vladarja in od avstrijskih zakonov, je res skrajna potreba, da bi država sama upravljala agende najnižje politične instancije za našo okolico. Novi dan shodu se razglasi takoj, kakor hitro dojde predsedništvu rešitev uloženega rekurza.

(Slovan ne sme povedati resnice.) Iz Buzeta dne 11. okt. V zadnjem dopisu, katerega je tiskal cenj. list „Slovenec“, pripovedoval je dopisnik o dogodkih na Buzetski štaciji za časa Baderijevega prihoda in o napadu na kapelana v Buzetu samem. Nekako isto tiskala je „Edinost“. Misli je, da je pisal resnico, opiraje se na lastne doživljaje, a evo Vam čez teden dnij so se mu še-le odprle oči — gola laž, fantazija! Dopis iz Buzeta brali so tudi pri slavnem c. kr. okrajnem glavarstvu. Jeden iztisek „Edinosti“ poslali so na tukajšnjo žandarmerijo, da poizve, koliko je istine. O nič, prav nič! Gospod orožni vodja šel je osebno v Kopar, da obvesti okrajnega glavarja. Le malo in tiskan je bil popravek dne 6. oktobra. Podpisan je okrajni glavar sam. Glasi se popravek doslovno: „Vsled uradnih poizvedb je dognano, da ni res, kar se trdi v dopisu iz Buzeta natisnjenem v številki 113 lista „Edinost“ z dne 19. sept. t. l., da so namreč Buzečani dne 15. sept., ko je šel tamkajšnji kapelan po opravih skozi mesto k cerkovniku, kričali za njim med drugim tudi „Eviva Italia, Dante, Roma“. Res je samo, da so nekateri nekaj vinjeni buzetski fantje in nekateri otroci, ki so za kapelanom hodili, kričali „Eviva l' Istria italiana“, „Eviva l' Austria“, „Eviva Badeni“. Ni res, da je tekla kri, ko sti prišli kapelanovi sestri ponj, in da je kamenje in palice letelo za njima, in jedno njiju dobro ranilo na glavi. Ni res, da je omedlela cerkvenikova žena samega strahu pred rogovileži. Uzrok te omedlevice je bil temveč prepir, ki ga je imela z enim Buzečanom v le privatnih zadevah. Ni res, da je kapelan sedel v hiši postarne ženice, pri kateri se je skril, 4 ure, ampak samo pol ure. Res pa je, da so Hrvati, ko se je vračal gospod ministerski predsednik grof Baderi iz Pulja, Buzečane z buzetsko godbo vred na železniški postaji zasramovali, strahovali in tako prisilili zapustiti postajo. C. kr. okrajno glavarstvo, v Kopru dne 2. oktobra 1896. C. kr. namestništvu svetovalec Schaffenhauer“. Nesrečni „Slovenec“, torej tudi ti imaš dopisnike, ki te samo varajo. Vse do zadnje pike v dopisu je laž — da; po njihovem! Da bi Hrvatje napravili kaj Italijanom, bil bi dirndaj in tožb brez konca. Hrvat pa mora trpeti tuje nasilnosti in če se ima kaj razglasiti, hitro se odgo-

vori „Ni res, ni res“. Toda res je vse, kar je pisano v dopisih. Če tudi enkrat, dvakrat bere in premišljuje dopisnik svoje besede, ne more najti neresnice v njih. Tako je v Istri. Oni, ki preživi dogodljaj, ne ve istine, temveč le oni, ki je daleč, daleč od dogodkov ter ima nekoliko — oblasti. To pravilo velja seveda le za Slovane. Kako bode neki pogledal gospod okrajni glavar, ko dobi odgovor na lastnoročno podpisani popravek? Za točko I., II., III. in IV. ima dopisnik priče, ki so pripravljene vsak trenotek priseči, da je istina bila pisana a početka, popravek pa, če tudi podpisan od okrajnega glavarja neistinit. Od svoje trditve ne odstopi dopisnik ni za las. Začudil se bode morda kedo radi pete točke, pozitivne strani tega popravka. Gospod glavar naravnost v obraz trdi stvar, o kateri razpravlja še le sodnija, a sodba še ni izrečena. — Poročal sem v zadnjem dopisu „Slovenca“, da je žandarmerija javila zadevo na buzetski štaciji-sodniji. Na Kranjskem je navada, da poslušajo dva zvona, a potem še le sode. Tu v Istri je drugače. Hrvatov nijeden ni bil izprašan, ni jeden ni vedel za kaj se gre, dokler ni stal pred spraševalnim sodnikom. Kaj veljajo paragrafi samo za neglavarje? Misli li okrajni glavar, da je on nad njimi? Tudi on je avstrijski državljan, in kakor za drugega velja tudi za njega zakon, ki strogo zabranjuje razmotrivati o stvari, katere „še visi na sodniji“, in ni izrečena sodba. Ako je bilo njegovo znanje zakonov doslej tako malenkostno, naj si je obogati vsled te opazke. „Ne dregati v sršenovo gnjezdo“. Preiskava je trajala preko 10 dnij in bila zelo natančna. Upamo za trdno, da se bode pokazala gola istina in da bodo kažnjeni oni, ki kazni zaslužijo. Potem dobi gospod glavar odgovor tudi na peto točko, o kateri pa sedaj ne smem razpravljati. Ko bode izrečena sodba, videli bodo tudi italijanski listi lahko, kako vrle dopisune imajo. Babjeverni „Piccolo“, širokoustni „Giovine pensiero“, in pavoperna „L' Istria“ so pometali z nami in lagali na vse pretege. Pa pride, pride resnica na dan. Upamo, da se vendar vsaj bližamo vresničenju besed nekega c. kr. polkovnika, vozečega se pred kratkem po južni železnici: „Die Regierung sieht jetzt ein, wie es in Istrien zugeht, es wird anders werden“. Bog daj!

(Iz Jelšan.) Parkrat že poročal je „Slovenec“ o žandarjih v Podgradu, kako opravljajo svojo službo. Radi tega jim je seveda ta list trn v peti. Posebno pa ne vidijo radi vsled tega nekaterih Jelšancev. Med temi jim je tudi gospod kapelan prav neljuba oseba. Spravili so ga celo na tožno klop. Skovali so proti njemu popolnoma neutemeljeno, a prav zavito tožbo in jo izročili nam. državnemu pravdniku. Dne 9. t. m. bila je glavna obravnava. Gospod kapelan bil je oproščen popolnoma. Priče državnega pravdnika bile so prav klasične. Orožnik Perič, katerega je spravil zagovornik gosp. dr. Janežič iz Voloskega v velike zadrege, izpovedal je trikrat različno. Nič mu ni pomagalo, sklicevati se na to, da ga z zvijanjem doktor moti „v službi“ in da se bo pritožil svojim višjim, njegova trikratna razlina izjava zabelježila se je s pričami v zapisnik. Gotovo si bo zapomnil celo življenje, kako slabo se mu je godilo to pot, ko je bil zaslišan kot priča. Drugi orožnik Benkoč izpovedal je skoro celo jednako, kakor obtoženec in njegove priče. Lahko si mislimo, da je cela razsodba prav osupnila podgradske orožnike, ker take gotovo niso pričakovali. Mogoče, da vložijo proti kapelanu še dve tožbi, a on ne boji se nobene! Naši orožniki začeli so biti res že skrajno drzni. Mešajo se v reči, katere jim celo niso nič mar. Tako so povpraševali neko ženo, kako so naši gospodje duhovniki ob času volitev opravljali svojo službo gledé njenega vpeljila. To je pa vendar že odveč! Mi jim svetujemo, naj se brigajo bolj, kako sami opravljajo svojo službo, ne pa kako naši gospodje duhovniki, ker nam so znane prav zanimive reči, katere hranim v arhivu. Vprašamo pa ob tej priliki tudi mitničarja Jurišoviča v Rupi, ki je prigovarjal ono ženo, naj reče, da je iskala tri dneve po vrsti gospode duhovnike (v resnici le jedenkrat), da bi jo vpeljali; ali je to storil sam od sebe ali morebiti na povelje orožnikov? Če bi bilo zadnje res, potem protestujemo proti takemu počenjanju z vso odločnostjo! — Ker je naš gospod kapelan dekretiran za ekspozita v Kazlje,

bahajo se njegovi liberalni nasprotniki, da so ga spravili oni proč, češ, „da je dobil od zgoraj batine vsled zadnjih volitev“. Mi povemo tem, da se bahajo zastonj, ker kapelan je prosil sam davno pred volitvami celo dvakrat za premeščenje, ker je zanj v Jelšanih pretežka služba. Pred kratkem prišel si je ogledat k nam novi gospod kapelan svojo bodočo službo. Še predno je prišel prav v Jelšane, moral je slišati od nekoga stare stranke, da se pričakuje od njega, da bo boljši, kot prejšnji kapelan! No, mi poznamo dobro gospoda Colja in vemo, da ne bo poslušal nasvetov bab!

(Papeževa plemenitaška garda) se bode, kakor poročajo rimski listi, popolnila, ker je praznih 28 mest. Kdor hoče biti vsprejet v to gardo, mora imeti najmanj 2000 lir letne rente in njegovo plemstvo staro vsaj 100 let.

(Ovacije Buliču.) Kakor smo že poročali, je bil znani starinoslovec in ravnatelj splitske gimnazije, Bulič, nenadoma umirovljen, dasi je še le 4. t. m. dovršil 50. leto svojega življenja. Tem povodom so mu čestitale razne deputacije učiteljstva, meščanstva, duhovništva in iz rodnega mu mesta.

(Časnikarska 25letnica.) Gosp. Juraj Biankini, dalmatinski državni poslanec, je 4. t. m. praznoval petindvajsetletnico, odkar je prevzel vredništvo „Narodnega Lista“.

(Slutnja.) Mesarski vajenec svojemu tovarišu: „Ti, sedaj bo huda za-me! Dozdaj sva navadno jaz in pes Tiras bila skupno tepena, sedaj pa se je, kakor sem zvedel, gospodar zapisal v društvo za varstvo živalij, in najbrže bom zanaprej jaz sam tepen.“

Društva.

(Katoliško - politično in gospodarsko društvo) za Slovence na Koroškem napravi v nedeljo dne 18. oktobra 1896, ob 3. uri popoldne javen shod na Brdu ob blaškem jezeru v gostilni pri g. Cebulu. Ob ugodnem vremenu na prostem. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Zakaj se zdaj gre? 3. O naših šolah. 4. Nasveti. 5. Prosta zabava in petje. Slovenski kmetje, udeležite se tega shoda vsi!

Odbor.

(Vabilo) na izredni občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske, ki bo v četrtek, 15. dne oktobra 1896 ob 1/2 10. uri dopoldne v mestni dvorani v Novem Mestu. — Razgovarjalo se bo o vseh vprašanjih, zadevajajočih obnove vinogradov, uničenih po trtni uši. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, 15. dne septembra 1896. — Ivan Murnik s. r., predsednik. Gustav Pirc s. r., tajnik.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda za Skočijan in okolico) ima v nedeljo dne 18. oktobra ob 3. uri popoldne pri Majerju v Skočijanu svoj letni občni zbor z zanimivim vspešnim. Nastopilo bode več gospodov govornikov. Slovenci in Slovenke, pridite v prav obilnem številu.

Odbor.

Telegrami.

Dunaj, 12. oktobra. (Poslanska zbornica.) V današnji seji je stavil posl. Pacak predlog glede preosnove zakona o bratovskih skladnicah. Predlog se je izročil dotičnemu odseku. — Posl. Hauck, Dötzi in tovariši so stavili nujni predlog, v katerem pozivljajo vlado, da pravočasno skliče deželne zbornice, da ti še pred splošnimi volitvami spremene volilni red za deželno-zborske volitve. Razprava o tem predlogu se preloži na konec seje. — Nato se nadaljuje glavna razprava o domovinskem zakonu.

Darmstadt, 12. oktobra. Vsa tukajšna pevska društva so priredila došli ruski carski dvojici skupno serenado, katere se je vdeležilo 3000 pevcev. Nebrojna množica je navdušeno pozdravljala carja in carinjo, ki sta se prikazala na balkonu palače.

Pariz, 12. oktobra. Predsednik Faure izraža v posebnem pismu na vojnega ministra svojo zahvalo poveljnikom, sploh vsem častnikom in vsemu moštvu za srečno izvršitev težavne naloge.

Pariz, 12. oktobra. Danes je odpotoval iz Pariza upravitelj ruskega zunanega ministerstva, svetnik Šiškin, ki se je včeraj opeotovano dalje časa razgovarjal s francoskim zunanjim ministrom Hanotauxem.

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v **kurznem listu**
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Bezirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Pariz, 12. oktobra. Grški kralj je do-
spel sem včeraj dopoldne. Na kolodvoru
ga je pričakoval grški poslanik z vojnim
načelnikom Bourgeoisem, ki je v sprejel kralja
v ime predsednika Faure.

Pariz, 12. oktobra. „Agence Havas“
poroča iz Aten, da je turška vlada defini-
tivno zavrgla zahtevo eksarha za dovoljenje
novih beratov za bolgarske škofo v Make-
doniji.

Atene, 12. oktobra. Poslanska zbornica
se snide dne 7. novembra k izrednemu za-
sedanju.

Carigrad, 12. oktobra. Včeraj je de-
monstrovalo nekaj sto delavcev pomorskega
arzenala pred admiralovo palačo, ker že več
tednov niso dobili nikake plače. Le z naj-
večjim naporom so jih odvrnili od tega ko-
raka s tem, da so deloma ustregli njihovim
zahtevam. — Poročilo, da je egiptovska
princezinja Nazli, hči umrlega Mustafa-Tazli-
paše, prisostvovala seji mladoturškega od-
bora v Parizu, katerega že dalje časa pod-

pira, je vzbudilo v sultanovi palači veliko
nejevoljo.

Proti revmatičnim bolečinam

uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirheumon lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta).
Cena steklenic 25 kr. 125 (50—33) 5

Umrli so:

V hiralnici:

8. oktobra. Matevž Brinskele, krošnjar, 47 let, atrophia
cerebri.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
10	9. zvečer	735.7	13.5	sl. jz.ah.	jasno	
11	7. jutraj 2. popol.	734.7 732.9	13.2 19.5	sl. jz.ah. sr. jug.	oblačno del. jasno	2.7
11	9. zvečer	731.2	15.0	sl. jz.ah.	oblačno	
12	7. jutraj 2. popol.	730.8 731.7	14.2 17.1	sl. jz.ah. sr. jz.ah.	dež oblačno	0.7

Srednja temperatura sobote 13.7°, za 2.3° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 15.9°, za 4.7° nad normalom.

Najboljše, svetovno
črnilo za čevlje!

Kdor hoče imeti svoje
obuvalo lepo temno-črno se
lesketajoče in si je želi
ohraniti trpežno, kupi naj
edino le

Fernolendtovo
črnilo za čevlje

c. kr. priv. tovarne,
ustanovljene leta 1832 na Dunaji.

Povsod v zalogi.

Radi premnogih malovrednih ponarejanj pazi naj
se natančno na moje ime: St. Fernolendt.

Priporočam tudi ličilo za čevlje, snov za ohr-
nitev usnja, univerzalno nepremočno mazilo. Vsako-
vrstne tinte, svetila naravna crme za svetlo usnjato
obuvalo in pisarni pečatni vosek. 33 52—40

Krojač,

702 6-2

zmožen opravljati cerkvena opravila, išče službo. —
Oferti naj se pošiljajo pod št. 40, poste restante Hrastnik.

Za neki manji poštni urad na Gorenj-
skem išče se 698 3—3

ekspeditorica,

ki bi bila v prostem času pripravljena tudi
za kako hišno opravilo prijeti. Stanovanje in
hrana prosto; plača po dogovoru.

Ponudbe upravištvu „Slovenca“.

Koverta s firmo

vizitnice in

trgovske račune

priporoča

Katol. tiskarna

v Ljubljani.

Št. 30.731.

Razglas

701 3—1

mladeničem, ki stopajo v vojaško dôbo.

Zaradi prihodnjega vojaškega nabôra, ki bode 1897. leta, naznanja
mestni magistrat ljubljanski sledeče:

1. Vsi tu prebivajoči mladeniči, ki so bili rojeni 1874., 1875. in
1876. leta, se morajo zglasti v zapisanje

tekem meseca novembra letos

v ekspeditu mestnega magistrata.

2. Mladeničem, ki nimajo v Ljubljani domovinstva, je seboj
prinesli dokazila o starosti in pristojnosti.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo zglasti stariši, va-
ruhi in pooblaščenici.

4. Oni, ki si mislijo izprositi kako v §§: 31., 32., 33. in 34. voj. zakona
navedenih ugodnosti, imajo ali v mesecih januariju in februariju
1897. leta podpisanemu uradu, ali pa na dan glavnega nabôra nabôrni
komisiji izročiti z listinami opremljene prošnje.

5. Oni, ki želé, da se jim dovoli stava izven domačega stavnega okraja,
morajo ob priliki zglastve izročiti z listinami opremljene prošnje. V
takem slučaju je moč istočasno zglasti in dokazati tudi pravico do kake v
§§ 31., 32., 33. in 34. voj. zakona omenjenih ugodnosti.

6. Zglasti se morajo tudi sinovi vojaških oseb, bivajočih v dejanski
službi, in pa oni, ki so nameščeni pri upravi vojstva (mornarice) in so še
stavodolžni.

7. Kdor zanemári dolžnost zglastve in sploh iz vojnega zakona
izvirajoče dolžnosti, se ne more izgovarjati s tem, da ni vedel za ta poziv ali
pa za dolžnosti, izvirajoče iz vojnega zakona.

Stavljenec, kateri opusti predpisano zglastve, čeravno mu te ni branila
nikaka njemu nepremagljiva ovira, zakrivi se prestopka po § 35. vojnega
zakona in zapade glôbi od 5 do 100 gld., eventualno zaporu od 1 do 20 dni.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

1. dan oktobra 1896.

Velika 50 krajcarska loterija v Inomostu.

Žrebanje
že 7. novembra.

654 15-4

Glavni dobitok

75.000 kron v gotovini
z 20% odbitkom.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Razglas.

703 3—1

Novo ustanovljena

„Mestna višja dekliška šola v Ljubljani“

se otvori prve dni meseca novembra t. l. in sicer bode vpisovanje dné
5. in 6. novembra popoldne od 2.—4. ure v ravnateljevi pisarni (Breg,
Zoisova hiša, II. nadstropje).

Dné 7. novembra bode vzprejemni izpit za tiste učenke, ki niso
dovršile 8. razreda ljudske, ali 3. razreda meščanske šole.

Dné 9. novembra se prične po svečani otvoritvi redni pouk.

P. n. občinstvo se opozarja zlasti na nastopne točke statuta:

§ 1. Mestna višja dekliška šola ima namen, podajati deklicam splošno
izobrazbo in sicer višjo, nego jo morejo dobiti na sedaj v deželi obstoječih
zavodih.

§ 2. Učni jezik za vse predmete je slovenski, izimši nemščino in zgo-
dovino, ki se predavata v vseh letnikih v nemškem jeziku, da se učenke tem
bolje privadijo tudi nemščini.

§ 3. Mestna višja dekliška šola ima tri letnike.

§ 4. Deklice, katere želé vstopiti v I. razred višje dekliške šole, se morajo
izkazati s spričevalom VIII. razreda ljudske, ali pa III. razreda meščanske
šole in z dokazom, da bodo spolnile 14. leto vsaj v I. tečaju šolskega leta.
— Imenovana šolska spričevala more nadomestiti tudi vzprejemni izpit, ki
obsega v obče iste predmete, ki jih ima VIII. razred ljudske šole.

§ 5. Vsaka deklica vplača pri vpisovanju v prvi letnik 2 gld. vzprejem-
nine in 2 gld. prispevka za učila. — Solnina znaša za vsako učenko 10 gld.
na leto.

6. Prične in ubožne učenke se morejo oprostiti od vplačevanja šolnine,
ako zadoščajo onim pogojem, kakoršne zahteva naučna uprava od srednje-
šolskih učencev.

§ 10. Na mestni višji dekliški šoli so nastopni predmeti obligatni:
Veronauk, slovenščina, nemščina, francoščina, matematika, fizika, zgodovina,
zemljepisje, prirodopisje, odgojeslovje (v II. in III. letniku), risanje, gospo-
dinjstvo (v III. letniku) lepomisje, petje in telovadba.

Natančnejša pojasnila daje ravnateljstvo, ki pošilja na zahteve tudi učni
načrt in statut.

V Ljubljani, dné 8. oktobra 1896.

Ravnateljstvo mestne višje dekliške šole.

Dunajska borza.

Dné 12. oktobra.			Dné 10. oktobra.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	101	gld. 30 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld. . .	144	gld. 25 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	142	—
Skupni državni dolg v srebru	101	35	5% državne srečke l. 1860, 100 gld. . .	155	—	Avstrijskega rubečega križa srečke, 10 gld.	18	—
Avstrijska zlata renta 4%	122	55	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190	50	Rudolfove srečke, 10 gld.	22	—
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron .	101	20	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98	80	Salmove srečke, 40 gld.	70	—
Ogerska zlata renta 4%	121	75	Tisine srečke 4%, 100 gld.	138	—	St. Genois srečke, 40 gld.	71	25
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron .	99	10	Dunavske vravnave srečke 5%	125	75	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	936	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878 . . .	108	—	Ljubljanske srečke	22	75
Kreditne delnice, 160 gld.	368	10	Posojilo goriškega mesta	112	—	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154	50
London vista	119	90	4% kranjsko deželno posojilo	98	25	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3400	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	87 1/2	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	45	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	412	—
20 mark	11	76	Prijoritne obveznice državne železnice .	222	25	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	100	—
20 frankov (napoleonidor)	9	54 1/2	„ „ „ južne železnice 3%	171	40	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	60	—
Italijanski bankovci	44	47 1/2	„ „ „ južne železnice 5%	128	40	Montanska družba avstr. plan.	83	10
C. kr. cekini	5	67	„ „ „ dolenskih železnice 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	154	—
						Papirnih rubljev 100	128	—

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni vrednik: Ivan Rakevop.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.